

ಕರ್ಣನ ಹಿರಿಮೆ

ಅವತಾರ: ಆರ್.ಪಿ.

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ರಾಘವೇಶಾನಂದ

ಚಿತ್ರಕರ್ತ:

ಒಂದು ದಿನ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಅರ್ಜುನ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ...

ಕೃಷ್ಣ ಕರ್ಣನ ಔದಾರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ನಾನೂ ಕೂಡ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಧಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇಲ್ಲ, ದಾನದಲ್ಲಿ ನೀನು ಎಂದಿಗೂ ಕರ್ಣನ ಸಮಕ್ಕೆ ಬರಲಾರೆ. ಅವನು

ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ದಾನದಲ್ಲಿ ಮೀರಿ

ಸುವಸ್ತು

ನೀನು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿದ್ದೂ ಅವನನ್ನೇ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ.

ನಾಳೆ ನಾನು ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ದಾನಿಗಳು ಎಂಬುದು ನಿನಗೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

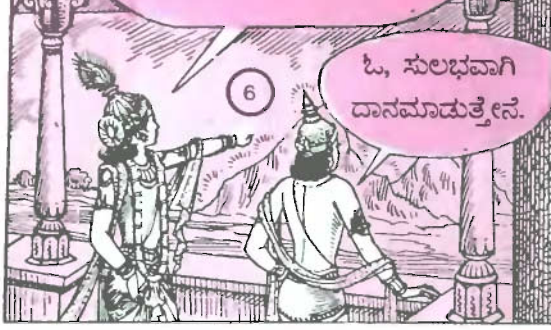
ಆಗಲಿ, ನೋಡೋಣ.

ಒಹೋ! ಇವನಿಗೆ ಮಾತ್ಸರ್ಯವಿದೆ. ಇವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪಾಠ ಕಲಿಸಬೇಕು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಕೃಷ್ಣ ಎರಡು ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ— ಒಂದು ಚಿನ್ನದ್ದು, ಇನ್ನೊಂದು ಬೆಳ್ಳಿಯದು.

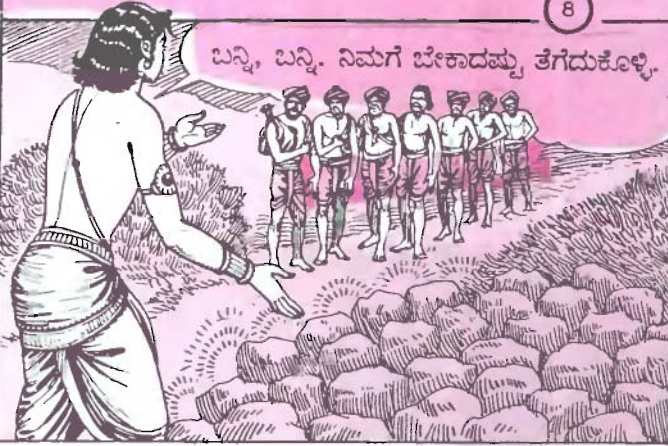
ಅರ್ಜುನ, ಸಂಜೆಯೊಳಗೆ ನೀನು ಈ
ಎರಡು ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿ
ಮುಗಿಸುವುದಾದರೆ, ನಿಜಕ್ಕೂ ನೀನು
ಕರ್ಣನಿಗೆ ಸಮನಾಗುವೆ.

6

ಓ, ಸುಲಭವಾಗಿ
ದಾನಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದ. ಆದರೆ
ಅರ್ಧವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಮುಗಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

8

ಬನ್ನಿ, ಬನ್ನಿ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ.

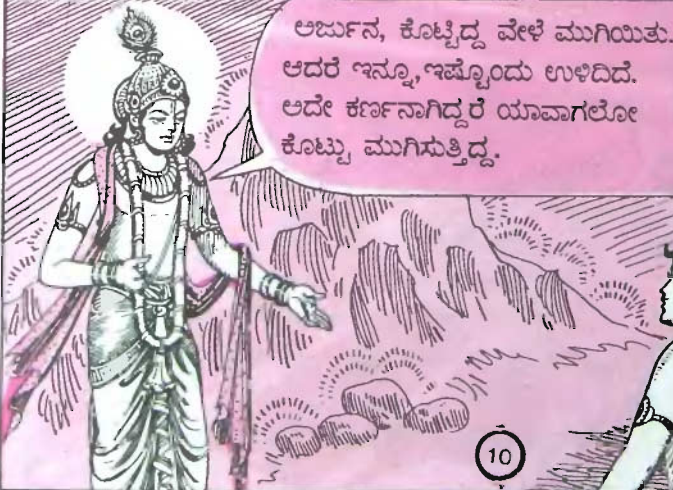
ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಿರುಸಾಗಿ
ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದ. ಕತ್ತಲಾಯಿತು.
ಆದರೂ ಕಾಲು ಭಾಗದಷ್ಟು ಉಳಿ
ದಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಏನೂ ತೋಚದೆ
ಭಾರವಾದ ಹೃದಯದಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ
ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟನು.

ಹೇ ಕೃಷ್ಣ!
ಕೃಷ್ಣ!

9

ಕೃಷ್ಣ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದ....

ಅರ್ಜುನ, ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ವೇಳೆ ಮುಗಿಯಿತು.
ಆದರೆ ಇನ್ನೂ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಉಳಿದಿದೆ.
ಅದೇ ಕರ್ಣನಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವಾಗಲೋ
ಕೊಟ್ಟು ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

10

ಸಾಕು, ಸಾಕು, ನಿಲ್ಲಿಸು, ಕರ್ಣನ
ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು. ಬೇಕಾದರೆ ಪಣ
ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ. ಅವನೂ ಈ
ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ
ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

